

Nerde Eski Bayramlar

– vuslati · 23 Nisan 2012

Nerde Eski Bayramlar

Bayrak bayrak yükselip süsleyelim her yanı,
Bugün yirmi üç nisan her çocuk neşe dolsun.
Sen Türk oğlu Türk kızı unutma ha atanı,
Geleceğim umudum yarınlar senin olsun.

Çoğumuz, zaman zaman geçmişle ilgili konuşan birisini dinlediğimizde " Nerde o eski bayramlar! Nerde o eski güler!" gibi geçmişe özlemi çağrıştıran sözler işitmişizdir. Ve yaşı biraz ilerlemiş olanlardan kültür yozlaşmasının doğurduğu acıyı tatmayanımız yoktur.

İlkokul beşinci sınıfta idik. Hala saygıda kusur etmediğim öğretmenimiz Muharrem Çelik, izleyici önünde canlandıracağımız kısa bir hikâyenin çalışmasını yaptığımızda, bırak sesini duymayı belki o zamana kadar resmini dahi görmemiş beni gerçek bir aslan gibi kükretmek için epey uğraşmıştı. Evet, iki öğretmenli bir köy ilkokulu; seyirci toplayıp gösteriler sunabiliyor, izleyiciye hoş vakit geçirebiliyor, aynı zamanda öğrencilerine bir bayram havası yaşatabiliyordu.

Baharın yüzünü göstermesi ile beraber, dersler aksatılmadan kısa güldürü oyunları hazırlanır, şiirler ezberlenir, iğneye iplik takma, çuval koşusu, yumurta koşusu, yoğurtta para bulma, yanan çemberden atlama gibi oyun ve yarışlar belirlenirdi. Hemen hemen her öğrencinin bir etkinliğe katılımına çalışılarak yarışacak ve oyunlarda rol alacak öğrenciler ayarlanırdı. Şimdiki gibi yılsonuna doğru devamsızlık ta olmazdı. Son güne gelirken sınıflar süslenir, daha bayram gelmeden her öğrenci bayram heyecanını duyar, havasını solurdu. Bayram günü ise aşağı harman dediğimiz yerde tüm öğrenciler, ana-babalar, ağabeyler, ablalar tüm köylü coşkuyla bayramı kutlardık.

Sahi nerde o eski bayramlar. Nerde o eski coşku. Nerde, o eski değerlerimizi benimsemiş, kazanımlarımıza sahip çıkma.

Mesleğimiz gereği uzun yıllar köylerde çalışmanın, bayramlarımızı yaşayabilmenin yaşatabilmenin mutluluğunu tattım. Gel gör ki ne zaman şehirle tanıştım, kültürümüzün yozlaştığını, değişime uğratılıp değersizleştirildiğini gördüm.

Zamanla kazanımlarımızın kaybedilenler safına yazılır olduğunu görmek ve bilmek, milli değerlerden uzaklaşıyor olmak benliğimizi ağır ağır kaybettiğimiz anlamına gelir ki telafisi mümkün olmayacak yaralar açabilir bu milletin sinesinde.

Bugün 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı. Her okuldan üç beş tanesi dışında çocuklarımızın kutlayamadığı, bayram heyecanını yaşayamadığı; anlamını bilmeyip, adını dahi doğru dürüst söyleyemediği Çocuk Bayramı günü. Ulu Atatürk'ün 23 Nisan 1920'de İlk Türkiye Büyük Millet Meclisini açtığı günün hatıratına, çocuklarımıza bayram olarak hediye ettiği günün 92. yıl dönümü.

İki anlamı olan bu bayramın, Birinci anlamı: Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılışının egemenliği padişah'tan alıp millete vermesini kutlamak amacını taşıırken, Çocuk Bayramı olarak ikinci anlamı, savaş sırasında yetim ve öksüz kalan yoksul çocukların bir bahar şenliği ortamında sevindirmek amacını taşımaktaydı. UNESCO'nun 1979 yılını çocuk yılı ilan etmesiyle Türkiye Radyo Televizyon Kurumu "TRT Uluslar arası 23 Nisan Çocuk Şenliği" adı altında bayramı uluslar arası düzeye taşımasıyla Türk çocuklarına armağan edilen milli bayramımız dünya çocuklarına peşkeş çekildi. Benim çocuğumun kendi bayramını kutlaması için okullara herhangi bir ödenek verilmezken, stadyumlara taşımak için servis dahi konulmazken bu yıl 42 ülkeden 600 çocuğun katılımını sağlama, onlara gösterilen ilgi, onlar için yapılan harcamalar kıskandırır mahiyettedir. Bizim vergilerimizle Hilton otellerinde ağırlandı barış mesajları vermeleri ne kadar anlamlı düşüyor acaba.

Bahanelere sığınmanın da bir anlamı yok. Bayramın anlamı amacından saptırılarak dünya çocuklarının şenliği haline getirilmesi Türk çocuğunu bayramından uzak bıraktığı gibi şenliğe dönüştürüldüğü tarihi göz önüne alırsak dünya çocuklarının da kan dökmelerini engelleyemedi. Geleceğe tarih bilinciyle ve dünyada olup bitenlere göre baktığımız zaman, bugünün çocukları yarın büyüdükleri zaman can almaya kan dökmeye devam edeceklerdir.

Kurdu yaralayıp ölüme mahkûm edenler bilmeli ki yara kabuk bağladığında bağırını ovacak sizin çocuklarınız olacaktır.

Her şeye rağmen tüm Türk çocuklarının bayramlarını tebrik ediyor, milli bir değerimiz olan bayramlarına sahip çıkmalarını diliyor sevgilerimi gönderiyorum.

Osman Öcal